

GROENPLAN

PARTICIPATIEMOMENT - 17 OKTOBER 2015

INTRO | OP WEG NAAR EEN GROENPLAN VOOR ANTWERPEN

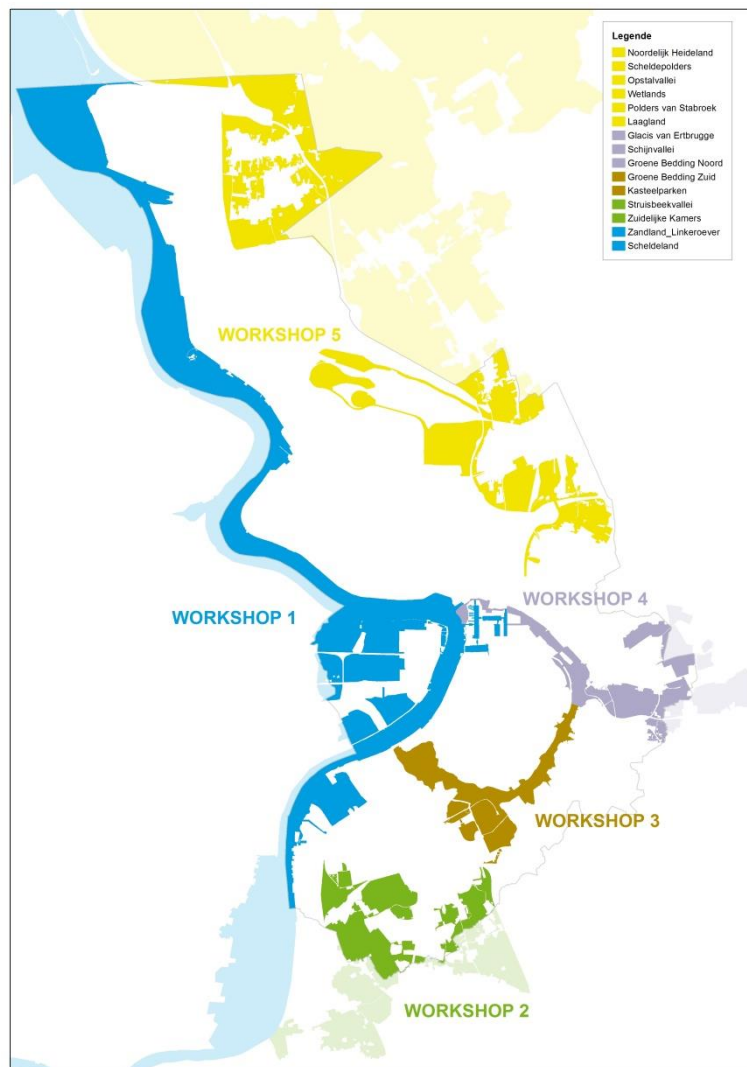

Antwerpen is een groene stad. Als je alle groengebieden en waterpartijen bij elkaar telt, kleurt bijna de helft van de totale oppervlakte van Antwerpen groen of blauw. Daarmee scoort Antwerpen even goed als de meest groene Europese steden zoals Stockholm of Hamburg.

Om het groen meer bekend te maken, toegankelijk en ervoor te zorgen dat het niet verder versnipperd, werkt de stad aan een 'groenplan'. Dit is het document waar het beleid van de komende jaren wordt aan afgetoetst. Per landschap zijn er ook concrete aanwijzingen, aangepast aan de specifieke behoeften van de plek. Al die richtlijnen leiden naar één doel: een duurzame leefomgeving voor mens, plant en dier. Voor nu én voor de generaties die na ons komen.

Uw advies. Op 17 oktober 2015 vond het stadsgesprek over het groenplan plaats. De bevindingen van dit gesprek leest u hier.

1 | WAT AAN HET STADSGESPREK VOORAF GING

Een eerste participatiemoment

Het groenplan voor Antwerpen definieert 14 landschappen: Scheldeland, Zandvlakte Linkeroever, Zuidelijke kamers, Struisbeekvallei, Kasteelparken, Schijnvallei, Glacis van Ertbrugge, Laagland, Polders van Stabroek, Wetlands, Opstalvallei, Scheldepolders, Noordelijk Heideland en Groene bedding. Tijdens de maand augustus 2015 vond in elk van deze landschappen een eerste participatiemoment plaats. Via wandelingen werd ingezoomd op mogelijke verbeterpunten en werd er gedroomd over welke ingrepen een meerwaarde kunnen zijn voor deze plekken. De verslagen zijn terug te vinden op www.antwerpen.be/groenplanwandelingen.

Verwerking van de feedback

Op basis van de suggesties ging de stad Antwerpen terug aan de slag. De 14 landschappen werden gegroepeerd in 5 grotere gebieden. Uit de aanbevelingen van de begeleide wandelingen werd duidelijk dat veel mensen dezelfde verbeterpunten zagen. Ze werden door de stad Antwerpen per gebied gebundeld en als drie strategieën geformuleerd. Deze vormden het startpunt voor een tweede participatiemoment: het stadsgesprek op 17 oktober 2015. Per gebied werd een workshop georganiseerd:

Workshop 1: Scheldeland en Zandvlakte Linkeroever

Workshop 2: Zuidelijke kamers en Struisbeekvallei

Workshop 3: Kasteelparken en groene bedding (zuid)

Workshop 4: Groene bedding (noord), Schijnvallei en Glacis van Ertbrugge

Workshop 5: Laagland, Polders van Stabroek, Wetlands, Opstalvallei, Scheldepolders en Noordelijk heideland

2| STADSGESPREK 17 OKTOBER

Voor het stadsgesprek van 17 oktober 2015 konden deelnemers kiezen tussen 5 workshops die overeenkomen met de 5 grotere gebieden. Elke workshop bestond uit twee delen:

Deel 1: Aan welk van de drie strategieën moet prioriteit worden gegeven?

Deel 2: Hoe zou u de strategie concreet uitwerken op een bepaalde plek?

Na de workshops volgde er een plenair gedeelte, waarbij de resultaten werden voorgesteld. De workshops werden begeleid door leden van Antwerpen aan het Woord en professionele landschapsplanners. Schepen Rob Van de Velde heeft deelgenomen aan de 5 workshops.

WORKSHOP 1 | SCHELDELAND EN ZANDVLAKTE LINKEROEVER

In dit grote gebied vonden twee begeleide wandelingen plaats:

- Scheldeland: 13 augustus 2015
- Zandvlakte Linkeroever: 14 augustus 2015

Uit de aanbevelingen volgden drie strategieën die voor de workshop aan een specifieke locatie gekoppeld werden om het debat zo concreet mogelijk te maken:

- **Ontdekking:** een vlot wandeltraject met op cruciale plekken info over het groen op Linkeroever.
- **Inzicht:** een inrichting die het typische groen van Linkeroever overal beleefbaar maakt.
- **Ontgrijzen:** een vergroening van plekken en lanen om de overmaat aan verharding af te bouwen.

W1 | DEEL 1: KEUZE VAN DE PRIORITEIT

STRATEGIE 1: ONTDEKKING: een vlot wandeltraject met op cruciale plekken info over het groen op Linkeroever.

Deze strategie focust op de realisatie van een traag netwerk - wandelen en fietsen - met bijhorende toegangszones en informatiefaciliteiten. Dit enerzijds om bezoekers te informeren over de specifieke kwaliteiten van het groene gebied en hen de nodige praktische middelen te geven om het te ontdekken (overzichtsplan, wandelroutes,...). Anderzijds ook om bezoekers te sensibiliseren over wat er wel en niet in het groen kan (o.a. loslopende honden,...). Dit bleken immers tijdens de begeleide wandelingen frequent terugkomende aandachtspunten.

Focus: het raakpunt tussen Esmoreit en het Sint-Annabos

STRATEGIE 2: UITZICHT: een inrichting die het typische groen van Linkeroever overal beleefbaar maakt.

Deze strategie focust op de specifieke eigenschappen van de landschappen (vegetatie, zichten,...) en hoe deze zoveel mogelijk versterkt kunnen worden. Tijdens de wandelingen bleken er immers nog heel wat plekken te zijn waar de continuïteit van het groen verloren is gegaan door de inplanting van teveel functies of door een inrichting met voor dit gebied niet-typische elementen. De beleving en het gebruik van het groen worden hierdoor beïnvloed.

Focus: het punt ten zuiden van de jachthaven

STRATEGIE 3: ONTGRIJZEN: een vergroening van plekken en lanen om de overmaat aan verharding af te bouwen.

Bij deze strategie wordt ingegaan op de grootschaligheid van het publiek domein op Linkeroever, dat gedomineerd wordt door overbodige verhardingen. Tijdens de wandelingen bleken er nog heel wat plekken met potenties te zijn om meer groen te voorzien of het bestaande groen een meer gebruiks- in de plaats van louter decoratieve rol te geven.

Focus: de parking ter hoogte van de Scheldebocht

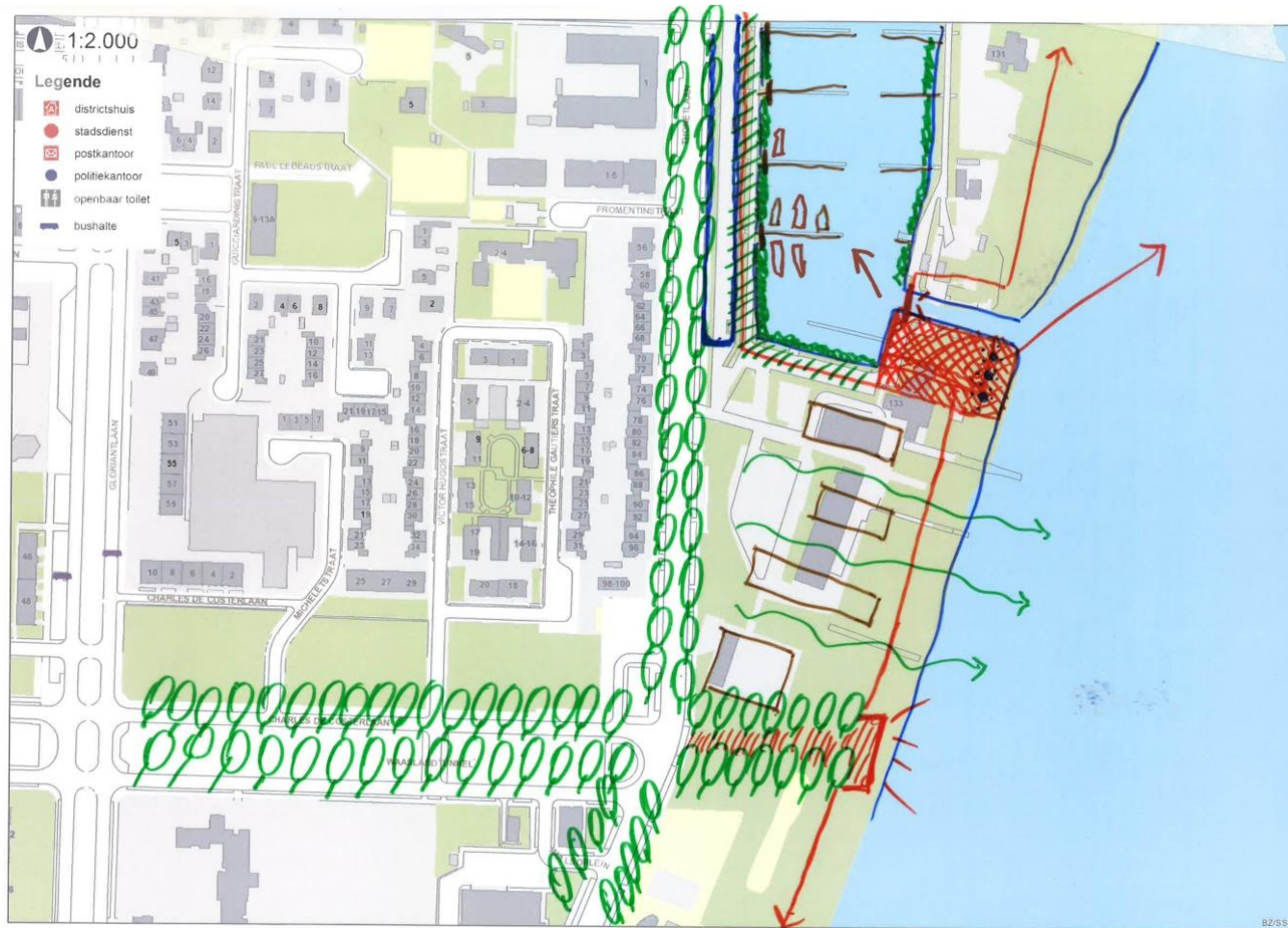
KEUZE VOOR PRIORITEIT 2: UITZICHT

De deelnemers kozen voor de strategie 'uitzicht' omwille van volgende argumenten:

- De samenhang voor natuur en gebruikers moet vergroot worden (o.a. door barrières weg te werken).
- Er moet meer beleefbaarheid voor de gebruikers gecreëerd worden door de toegankelijkheid en oriëntatie te verhogen.
- De kwaliteiten die er zijn moeten versterkt worden en de eigenheid behouden.
- De samenwerking tussen de verschillende stakeholders moet vergroot worden (dit kan een prototype project duurzame stad zijn).
- De natuur moet terug meer ruimte gegeven worden (*rewilding* = *opnieuw ruimte voor spontane groenontwikkeling*).
- Op basis van de natuurlijke kenmerken kan het gebruik in goede banen geleid worden.

W1 | DEEL 2: UITWERKING VAN DE PRIORITEIT

In deel 2 werd de prioriteit 'uitzicht' uitgewerkt met de hulp van de externe landschapsplanner Filip Lagiewka. Dit leverde een fraai voorstel op om de zuidelijke zijde van de jachthaven te versterken.

De **belangrijkste verbeterpunten**, waarvan sommige ook elders langs de Scheldeboord toepasbaar, zijn:

- De groene kraag rond het dok behouden.
- De ruimte voor winteropslag vergroenen.
- Inzetten op openbaar vervoer over het water.
- In de toekomst bij renovatie of herbouw de nieuwe gebouwen haaks op de waterlijn of de paden inplanten.
- Hekwerken vervangen door natuurlijke afscheidingen of i.p.v. hekwerk een individuele beveiliging per ponton voorzien.
- De boomstructuur versterken en verbinden met de Schelde.
- De bomen op sommige plekken uitdunnen om de zichtas open te maken (visuele schermen weghalen).
- Het wandelpad doortrekken tot de havengeul en aan de geul een belevingsplek voorzien.

Naast dit voorstel werden door de deelnemers **bijkomende aandachtspunten** geformuleerd:

- De workshop richt zich vooral op Linkeroever. In het groenplan zelf moet ook voldoende aandacht uitgaan naar de Rechteroever als onderdeel van het Scheldepark.
- Er is nog weinig impact mogelijk op al lopende projecten of initiatieven.
- Drastischer durven denken, zoals bijvoorbeeld de jachthaven ineens verplaatsen.
- Inzetten op recreatie op en langs het water.
- Hoe kan de lokale bevolking van bepaalde voorstellen (bvb: kappen bomen i.f.v. zichtassen) overtuigd worden?
- Wat gebeurt er met de potenties als bvb het BAM-tracé verlegd wordt?

WORKSHOP 2 | ZUIDELIJKE KAMERS EN STRUISBEEKVALLEI

In dit grotere gebied vonden twee begeleide wandelingen plaats:

- Zuidelijke Kamers: 5 augustus 2015
- Struisbeekvallei: 21 augustus 2015

Uit de opmerkingen kwamen gelijkaardige aanbevelingen die de stad Antwerpen bundelde in drie strategieën. Aan elk van de strategieën werd de locatie gekoppeld waar tijdens de wandelingen het discussiepunt aan bod kwam.

- **Doorsteekbaar:** een continue zachte verbinding door het groen met de nodige faciliteiten.
- **Water:** een beleefbare beek als belangrijkste drager van het landschap.
- **Veiligheid:** veilige verbindingen waar landschap en infrastructuur mekaar kruisen.

W2 | DEEL 1: KEUZE VAN DE PRIORITEIT

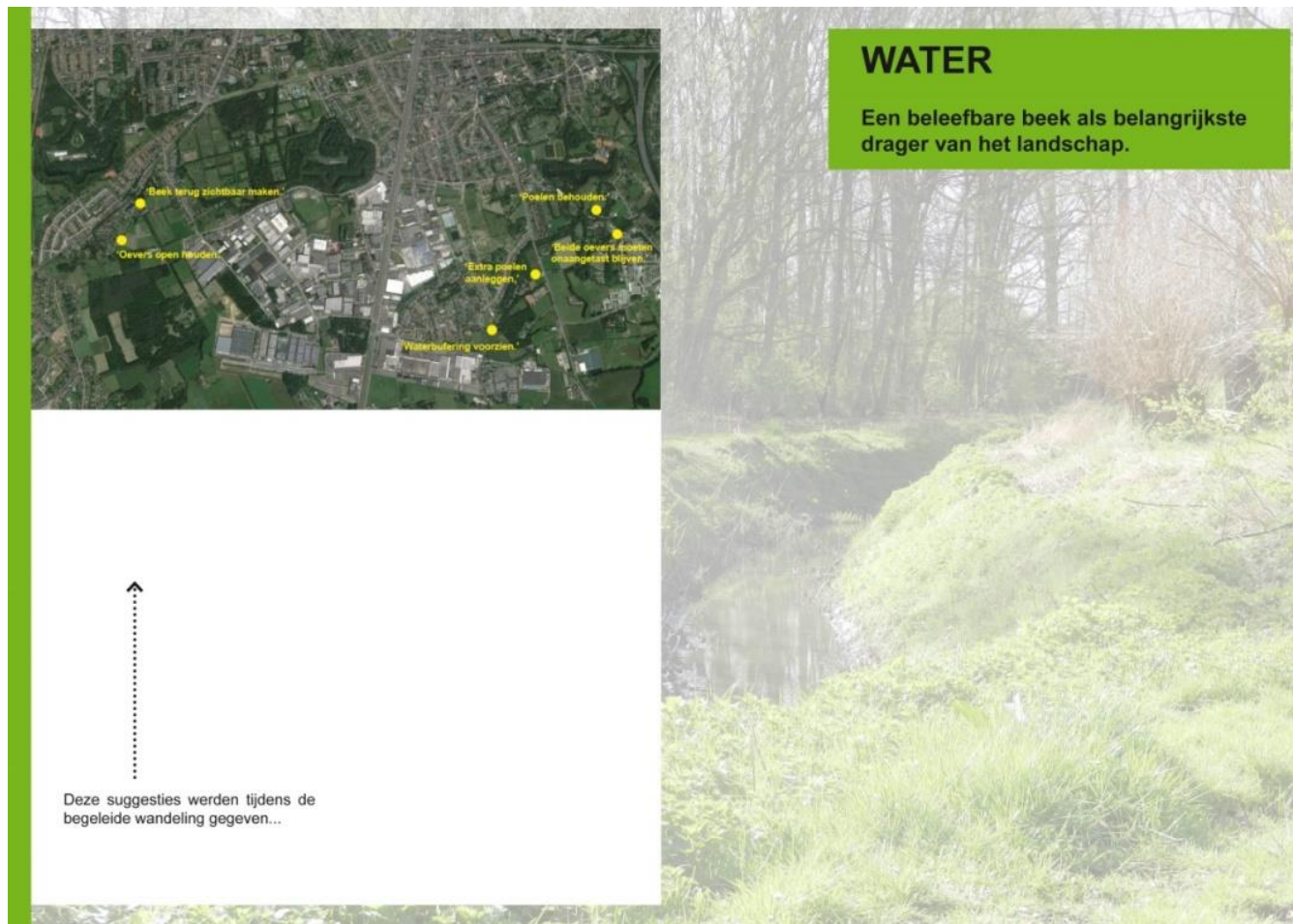
STRATEGIE 1: DOORSTEEKBAAR: een continue zachte verbinding door het groen met de nodige faciliteiten.

Deze strategie is toegespitst op de uitwerking van een wandel- en fietsnetwerk met bijhorende toegangszones en knooppunten. Vandaag zijn er enkele missing links in dit netwerk waardoor het gebied minder beleefbaar is. Het herinrichten van deze cruciale plekken bleek tijdens de wandelingen een belangrijk werkpunt om een kwalitatief traag netwerk in de landschappen te kunnen integreren.

Focus: het Universiteitsplein

STRATEGIE 2: WATER: een beleefbare beek als belangrijkste drager van het landschap.

Deze strategie focust op de aan- of soms schijnbare afwezigheid van de beken die de basis van dit gebied vormen. Dit niet alleen om het water meer tastbaar te maken, maar om ook de functionaliteit ervan in functie van onder andere klimaatproblemen (overstroming,...) maximaal in te zetten. Deze strategie wil het water terug de ruimte geven die het nodig heeft.

Focus: het kruispunt van de Hollebeek met de Klaverbladdreef

STRATEGIE 3: VEILIGHEID: veilige verbindingen waar landschap en infrastructuur mekaar kruisen.

Bij deze strategie wordt ingegaan op de conflicten tussen het groene landschap en de vele infrastructuren die het doorkruisen. De nadruk ligt daarbij op de veiligheid en het comfort van de zachte recreant die zich doorheen het gebied wil verplaatsen. De strategie handelt over bestaande verbindingen, die echter niet kwalitatief zijn en daardoor eerder als barrières werken. Dit was een problematiek die op meerdere plekken tijdens de wandelingen terug aan bod kwam.

Focus: het kruispunt van de Groenstraat met de Moerelei.

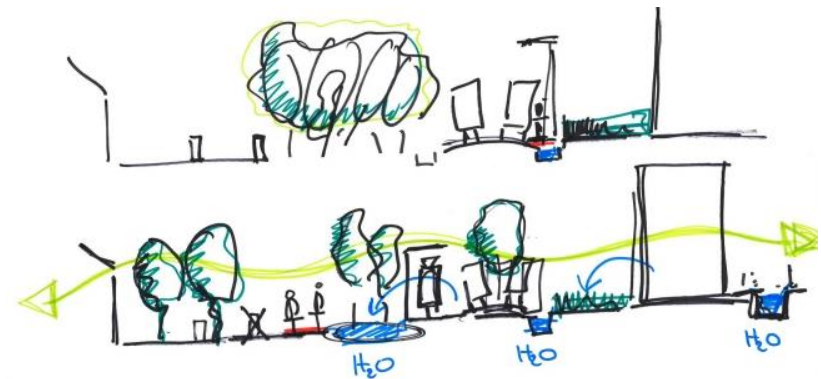
KEUZE VOOR PRIORITEIT 2: WATER

De deelnemers kozen voor de strategie 'water' omwille van volgende argumenten:

- Het water is landschapsvormend geweest.
- Het water en de waterlopen werken nog steeds landschapsverbindend.
- Er zijn vandaag m.b.t. dit thema echt een hele reeks pijnpunten en dus ook een hele boel potentiële projecten waar het groenplan kan op inzetten.

W2 | DEEL 2: UITWERKING VAN DE PRIORITEIT

In deel 2 werd de prioriteit 'water' uitgewerkt met de hulp van de externe landschapsplanner Evert De Baere. Het resultaat is een interessant voorstel om de relatie tussen de Hollebeek, de woonwijk en de Sint-Bernardsesteenweg te verbeteren.

De belangrijkste **verbeterpunten** zijn:

- Het benutten van de beschikbare ruimte om het water terug een plaats te geven.
- Een gepland project (tramdoortrekking) dat als meelift-mogelijkheid voor water en groen kan fungeren. Inzetten op een samenwerking tussen bevoegde instanties.
- Het watersysteem herstellen en terug toonbaar maken.
- Infiltratie van groen en water doorheen de woonwijk en over de verkeersbarrière over.
- Water bepaalt de inrichting van het profiel van de straat.

Naast dit voorstel werd door de deelnemers **een bijkomend aandachtspunt** geformuleerd:

- De benaming ‘parken’ voor de grotere gebieden is verwarrend. Het begrip dekt volgens sommige deelnemers niet voldoende de lading van de landschappen.

WORKSHOP 3 | KASTEELPARKEN EN GROENE BEDDING (ZUID)

In dit grotere gebied vonden twee begeleide wandelingen plaats:

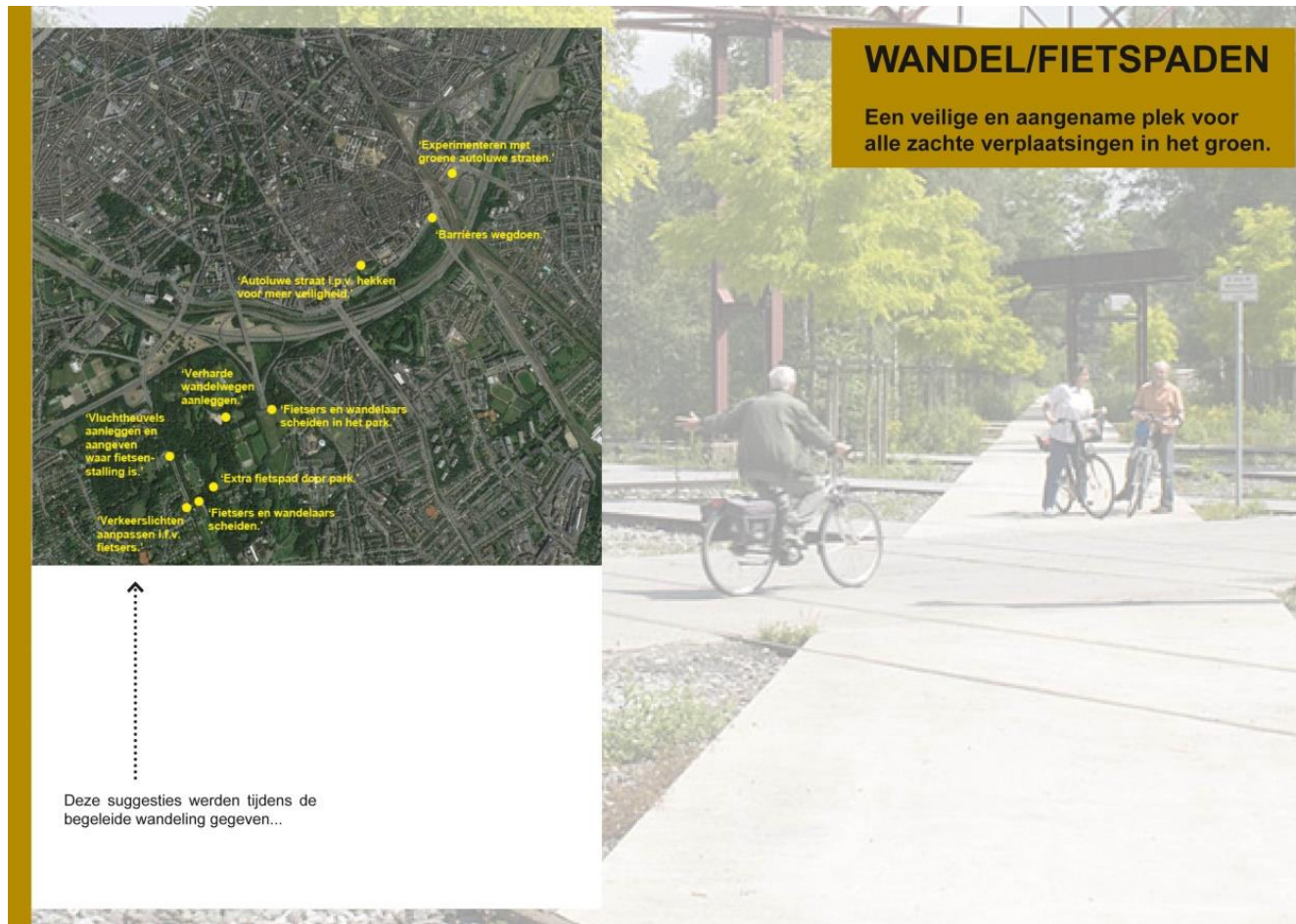
- Kasteelparken: 11 augustus 2015
- Groene Bedding: 12 augustus 2015

Uit de aanbevelingen volgden drie strategieën die voor de workshop aan een specifieke locatie gekoppeld werden om het debat zo concreet mogelijk te maken:

- **Wandel/fietspaden:** een veilige en aangename plek voor alle zachte verplaatsingen in het groen.
- **Activiteiten:** de beleving van het landschap start al aan de randen en toegangen.
- **Afsluitingen:** een open en doorwaadbaar landschap maakt het groen tastbaar.

W3 | DEEL 1: KEUZE VAN DE PRIORITEIT

STRATEGIE 1: WANDEL/FIETSPADEN: een veilige en aangename plek voor alle zachte verplaatsingen in het groen.

Deze strategie richt zich op het conflictvrij geleiden van de verplaatsingen in, doorheen en langs het groen. Het hele gebied ligt vlakbij het dichtbevolkte stadscentrum en wordt dan ook veel bezocht of gebruikt om zich door te verplaatsen. Op sommige plekken geeft dit conflicten tussen wandelaars en fietsers onderling of ook met het gemotoriseerd verkeer.

Focus: het kruispunt van de Beukenlaan en Middelheimlaan.

STRATEGIE 2: ACTIVITEITEN: de beleving van het landschap start al aan de randen en toegangen.

Deze strategie zoekt hoe het landschap kan ingericht worden om de bestemming 'park' al aan de grenzen van het groen te laten starten. Het gebied staat op zich al duidelijk gekend als een park en beschikt over functies die het landschap verlevendigen. Bereikbaarheid en parkeren daarentegen zijn probleemkwesities. Vooral aan de randen van het park zou de toegang voor auto's op een positieve manier ontmoedigd moeten worden.

Focus: het traject vanaf de Floraliënlaan naar de Melkerij.

STRATEGIE 3: AFSLUITINGEN: een open en doorwaadbaar landschap maakt het groen tastbaar.

Deze strategie focust op het openwerken van het gebied door bewuster met afsluitingen en omheiningen om te gaan. Draden zijn dominant in het groen aanwezig. Alternatieve manieren om functies te beschermen of toegankelijkheid te reguleren kunnen uit het landschap zelf gehaald worden.

Focus: het kruispunt van de Floraliënlaan met de Middelheimlaan

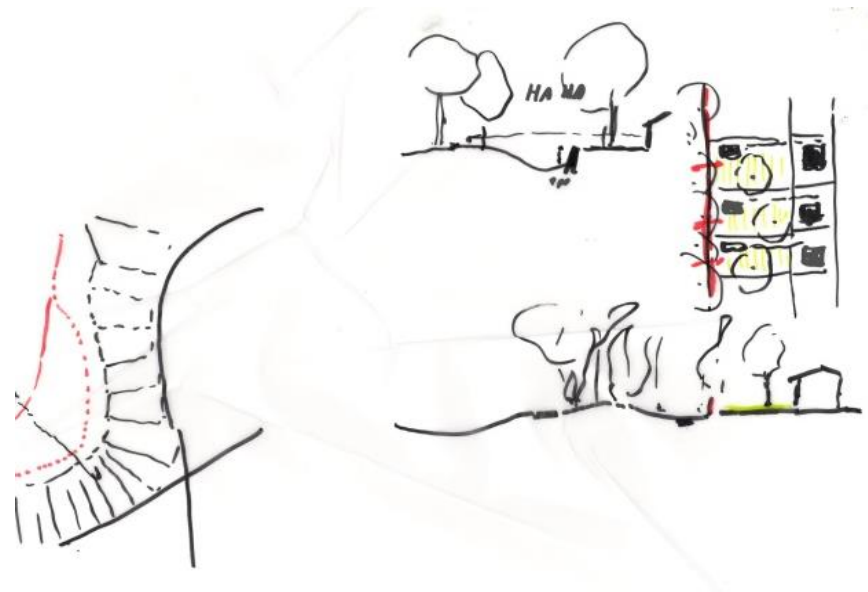
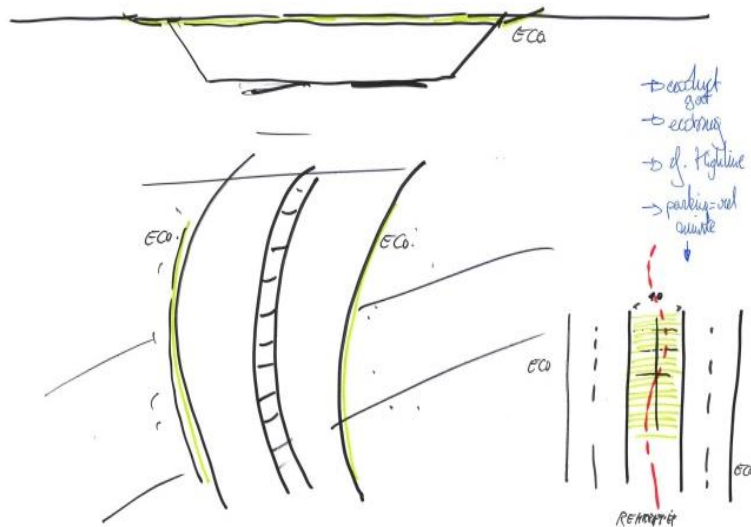
KEUZE VOOR AFSLUITINGEN EN OPENHEID

Deze groep kwam uiteindelijk niet tot een expliciete keuze voor één van de voorgestelde strategieën, maar werkte wel verder op o.a. afsluitingen en openheid i.f.v. de beleefbaarheid van het landschap. Volgende aandachtspunten vormden de leidraad:

- De relatie mens, natuur en milieu.
- De koppeling van natuurverbindingen aan recreatie.
- Educatieve waarde van groen.

W3 | DEEL 2: UITWERKING VAN DE PRIORITEIT

In deel 2 gingen de deelnemers samen met de landschapsplanner Geert Meysmans. aan de slag om hun aandachtspunten uit te werken. De groep focuste zich daarbij niet op de voorgestelde locatie, maar werkte een brug over de Ring en de woonwijk aan de rand van het park verder uit.

Het voorstel voor de brug over de Ring sluit aan bij het onderzoek dat reeds in het kader van de Groene Singel (www.antwerpen.be/groenesingel) werd gedaan m.b.t. het vergroenen van de bruggen en kan voor alle bruggen toegepast worden.

De belangrijkste **verbeterpunten** zijn:

- Een ecogoot aan de zijkanalen van de brug als verbetering van de verbinding op korte termijn.
- Het centrale deel met de parking vervangen door een groene zone, specifiek voor zachte verplaatsingen. De groep refereert zelf naar de New York Highline als referentiebeeld.

Het parkgebied wordt aan de rand intensief gebruikt door lopers, wat problemen veroorzaakt mbt de natuur. Er is aan de randen ook nog veel groen dat niet voldoende aansluit bij het park, zoals de voortuinen van de villa's. Voor de woonwijk stelt de groep voor om de bruuske afsluiting van de villa's met ommuringen aan te pakken. Door de deelnemers werd een nieuwe situatie geschetst waarbij de muren afgebroken werden. Een aandachtspunt is de inrichting van de private tuinen. Natuurlijke barrières (bomen, struiken) kunnen de privésfeer bewaren voor de omwonenden. Een natuurlijke gracht zou een barrière kunnen vormen met betrekking tot veiligheid.

Naast dit voorstel werden door de deelnemers van deze workshop **bijkomende aandachtspunten** geformuleerd:

- Stimuleren van de recreanten om de historische paden te gebruiken door natuurlijke ingrepen (beken, modderpoelen, haha's, begroeiing,...).
- Niet voor elke functie apart een eigen pad voorzien.

WORKSHOP 4 | GROENE BEDDING (NOORD), SCHIJNVALLEI EN GLACIS VAN ERTBRUGGE

In dit grotere gebied vonden drie begeleide wandelingen plaats:

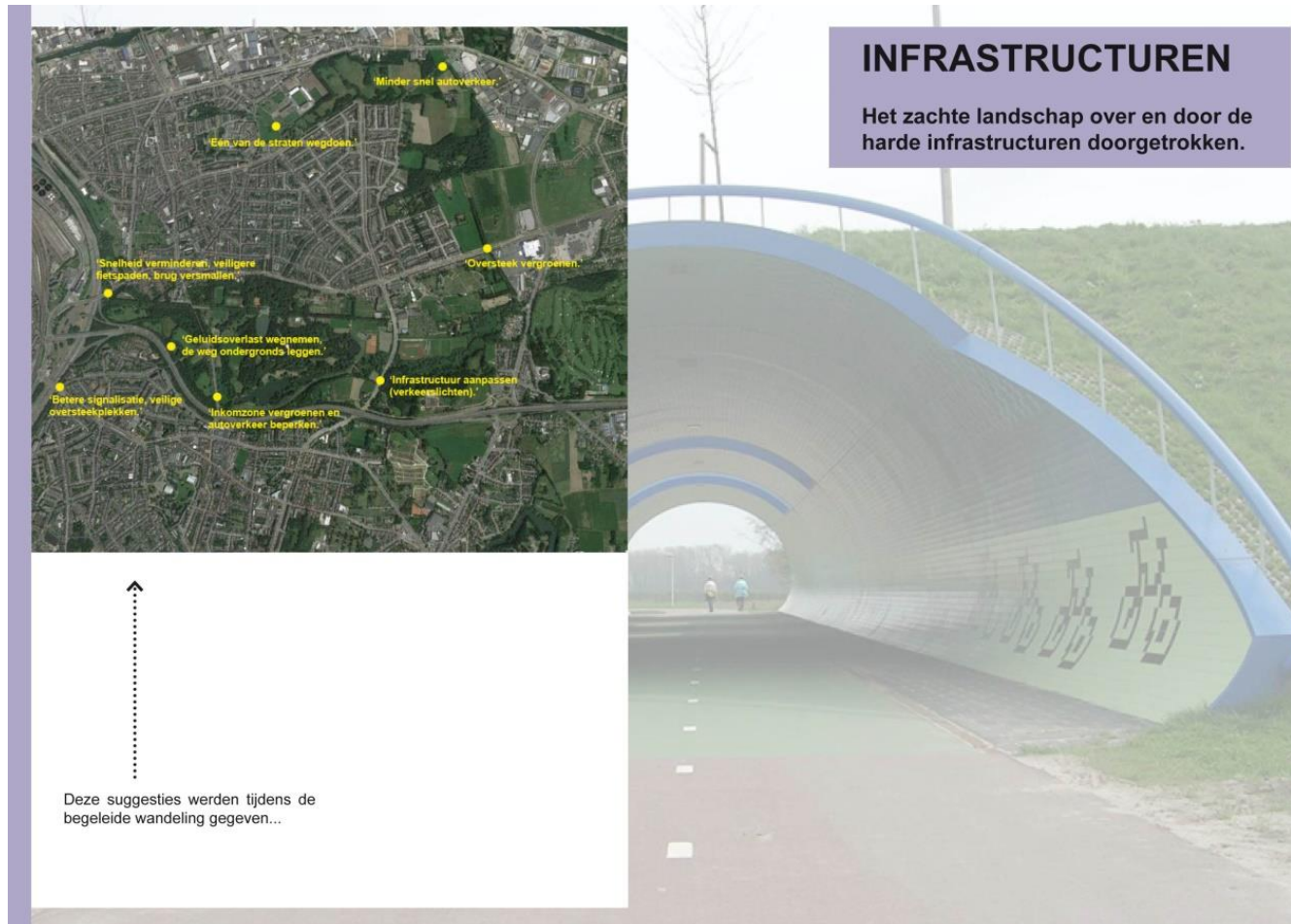
- Schijnvallei: 6 augustus 2015
- Glacis van Ertbrugge: 10 augustus 2015
- Groene Bedding: 12 augustus 2015

De aanbevelingen van de verschillende wandelaars waren gelijkaardig en werden door de stad Antwerpen gebundeld in drie mogelijke strategieën. Aan elk van de drie is een locatie gekoppeld. Op die punten kwam tijdens de wandelingen de feedback uitdrukkelijk aan bod.

- **Infrastructuren:** het zachte landschap over en door de harde infrastructuren doorgetrokken.
- **Toegangen:** uitnodigende toegangen met een groen karakter en de nodige faciliteiten.
- **Water:** het blauwe netwerk als basis voor het versterken van het groen.

W4 | DEEL 1: KEUZE VAN DE PRIORITEIT

STRATEGIE 1: INFRASTRUCTUREN: het zachte landschap over en door de harde infrastructuur doorgetrokken.

Bij deze strategie staat de uitwerking van een doordachte netwerk van verkeerswegen voor de harde en zachte weggebruiker centraal. De verschillende verkeerswegen omringen en doorsnijden het grotere gebied. Ze hebben een directe impact op de manier waarop het groene gebied wordt bereikt en beleefd. Er wordt ingezoomd op onvermijdelijke conflictpunten en gezocht naar manieren om deze meer in te bedden in het landschap, zodat de continuïteit ervan wordt voortgezet.

Focus: het kruispunt tussen de Sterckshoflei en de E313

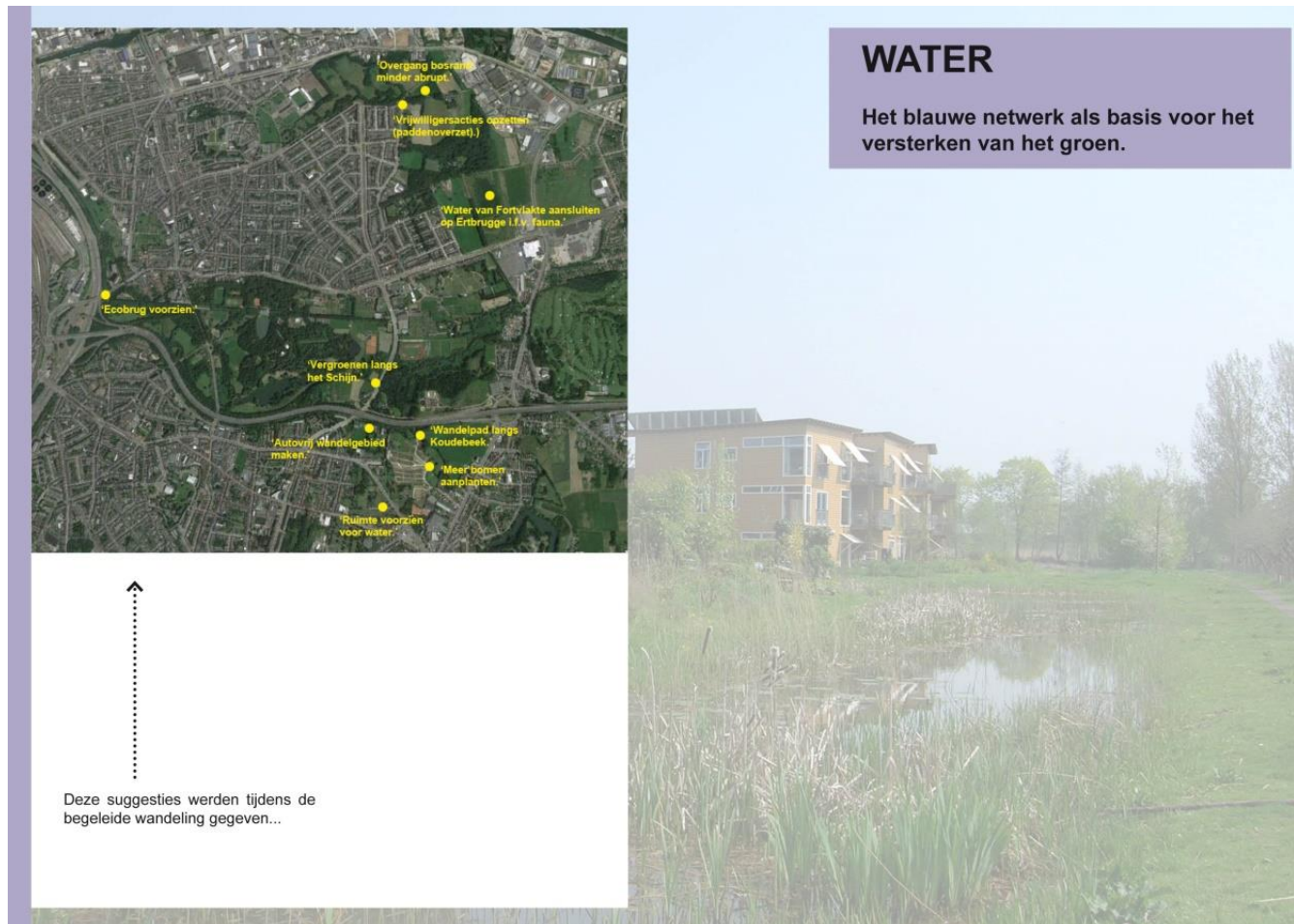
STRATEGIE 2: TOEGANGEN: uitnodigende toegangen met een groen karakter en de nodige faciliteiten.

Deze strategie focust op het structureren van de toegangszones en het uitzuiveren van overtollige elementen. Het grotere gebied is niet overal even toegankelijk. Ofwel ontbreekt infrastructuur of anders is de ingang rommelig georganiseerd.

Focus: de toegangszone aan het Bosuilstadion

STRATEGIE 3: WATER: het blauwe netwerk als basis voor het versterken van het groen.

Deze strategie bouwt verder op de beekvallei, die de basis van de landschappen vormt maar niet overal even leesbaar aanwezig is. Vooral aan de randen van het gebied is het water niet meer tastbaar. Bedoeling is te zoeken naar plekken en manieren om het waternetwerk terug zichtbaar zijn rol i.f.v. de waterhuishouding te laten vervullen.

Focus: het resterende open gebied ter hoogte van Silsburg Boterlaar

KEUZE VOOR PRIORITEIT 1: INFRASTRUCTUREN

De deelnemers kozen voor de strategie 'infrastructuren' omwille van de volgende argumenten:

- Het belang van goede oplossingen voor mobiliteit.
- De bijdrage aan een betere gezondheid.
- Het versterken van de beleving van het landschap.
- Een betere relatie tussen park en woonweefsel.
- Het verbeteren van de ecologische verbinding en opwaardering van het Schijn.
- Het zoeken van verbetering, maar dit wel in afwachting van het ondergronds brengen van de E313, wat volgens de deelnemers de enige voldoende efficiënte ingreep is.

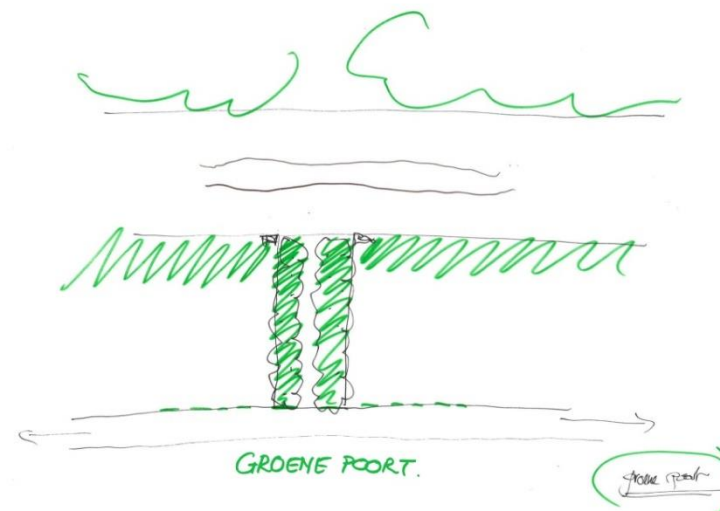
W4 | DEEL 2: UITWERKING VAN DE PRIORITEIT

In deel 2 werd de gekozen prioriteit 'infrastructuren' uitgewerkt met behulp van de externe landschapsplanner Peter Lubbers. Dit leverde een logisch en eenvoudig toe te passen voorstel op om de toegang tussen het woonweefsel en het Rivierenhof te verzachten.

De belangrijkste **verbeterpunten** zijn:

- Het parklandschap later doorlopen onder de brug (breed, open en licht).
- De verbinding maken met de nabijgelegen parken (Boeckenberg, Te Boelaer,...).
- De rijbaan versmallen en meer ruimte voor traag verkeer.
- De brug zelf ook opknappen.
- In het landschap de rijnsnelheid verminderen (30km/u).
- Meer groen (bomen,...) voorzien aan de zijde van de bewoning.
- Een faunadoorgang onder de brug door maken. En het voldoende ruig houden.

Naast dit voorstel werden door de deelnemers van deze workshop **bijkomende aandachtspunten** geformuleerd:

- De E313 zou op lange termijn ook ondergronds gelegd moeten worden.
- Wielertoeristen aan banden leggen (snelheid versus veiligheid voor andere fietsers).
- De Sterckshoflei knippen, behalve voor hulpdiensten.
- Goede parkings aan de toegangen van het landschap voorzien.
- Het Schijn naar het Eilandje doortrekken.
- Ook zachte infrastructuur maken aan de Ruggeveldlaan en de Schotensesteenweg.
- Het blijvend verhard en volbouwen beperken: nadenken en maatregelen nemen om verkaveling van groen te verminderen. Meer bestaande woningen opknappen en renoveren.
- Maatregelen voor gedragsverandering mobiliteit nemen.
- Betere afstemming van de verkeerslichten: een snelheidsbeperking belonen met een vlotte doorstroming.
- Aandacht hebben voor de geluidspollutie!
- Hard doorwerken: het klimaat heeft geen tijd, we hebben nood aan concrete acties.

WORKSHOP 5 | LAAGLAND, POLDERS VAN STABROEK, WETLANDS, OPSTALVALLEI, SCHELDEPOLDERS, NOORDERLIJKE HEIDE

In het gebied Schijnpark vonden zes begeleide wandelingen plaats:

- Laagland: 25 augustus 2015
- Polders van Stabroek: 20 augustus 2015
- Wetlands: 18 augustus 2015
- Opstalvallei: 26 augustus 2015
- Scheldepolders: 27 augustus 2015
- Noordelijke Heide: 24 augustus 2015

Uit de aanbevelingen volgden drie strategieën die voor de workshop aan een specifieke locatie gekoppeld werden om het debat zo concreet mogelijk te maken:

- **Trage wegen:** een zacht recreatief netwerk volledig en ononderbroken door het groen.
- **Voorzieningen:** gestructureerde faciliteiten voor het beheer van het landschap en andere functies.
- **Toegangen:** aantrekkelijke poorten en onthaalzones die het landschap beleefbaar maken.

W5 | DEEL 1: KEUZE VAN DE PRIORITEIT

STRATEGIE 1: TRAGE WEGEN: een zacht recreatief netwerk volledig en ononderbroken door het groen.

Bij deze strategie ligt de nadruk op de uitwerking van een continu wandel- en fietsnetwerk. Vandaag zijn er veel missing links in dit gebied waardoor de landschappen minder beleefbaar zijn. Hele stukken zijn louter kijkgroen waar niet gewandeld of gefietst kan worden. Tijdens de wandelingen werd het potentieel van verschillende locaties aangewezen. Met het groenplan kan de aandacht worden gevestigd op de herinrichting van cruciale plekken en de integratie ervan in het landschap

Focus: Leugenberg Puihoek

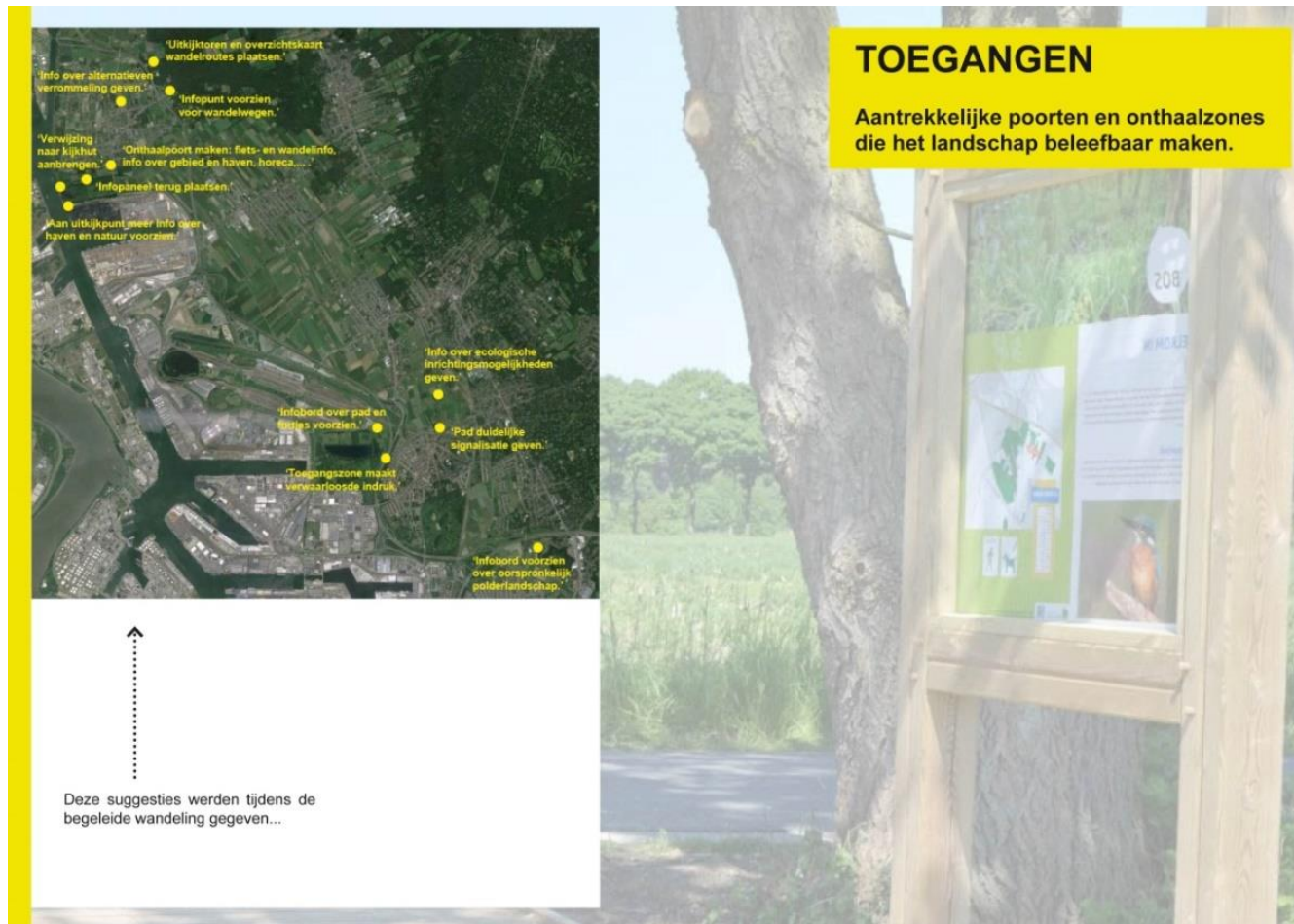
STRATEGIE 2: VOORZIENINGEN: gestructureerde faciliteiten voor beheer en functies, ingebed in het landschap.

Bij deze strategie ligt de focus op de faciliteiten die het gebruik en beheer van het groen mogelijk maken. Het gaat dan bijvoorbeeld om ondersteunende faciliteiten zoals berghokken en sanitair. Tijdens de wandelingen werd er vaak op gewezen dat de faciliteiten in dit grotere gebied ontbreken of zijn op een storende manier zijn ingeplant. Deze strategie richt zich op het kwalitatief inbedden van ondersteunende voorzieningen in het landschap.

Focus: Ekerse Putten

STRATEGIE 3: TOEGANGEN: aantrekkelijke poorten en onthaalzones die het landschap beleefbaar maken.

Deze strategie focust op het inrichten van onthaal- en toegangszones en het uitwerken van een signalisatiwijze voor het hele grotere gebied. Er is immers heel wat te zien en te beleven, maar vaak ontbreekt de nodige informatie om het groen op een waardevolle manier te ontdekken en recreanten de nodige instructies te geven. Er werd gedacht aan plattegronden, wandelroutes, enzovoort.

Focus: de locatie die bij de wandelingen i.f.v. deze strategie in het oog sprong was het toegangsgebied van het noordelijk heideland ter hoogte van Hoefblad.

Focus: het toegangsgebied van het noordelijk heideland ter hoogte van Hoefblad

KEUZE VOOR PRIORITEIT 1: TRAGE WEGEN

De deelnemers kozen voor de strategie 'TRAGE WEGEN' omwille van volgende argumenten:

- Er zijn wel wat groengebieden in Antwerpen, maar vaak kennen de mensen ze niet omdat ze er altijd langs gaan en niet er doorheen.
- Doorwaadbaarheid verhoogt de beleving en vergroot daardoor ook het draagvlak en belang van groengebieden. Er is nog veel te veel versnipperd groen.
- Een netwerk door en overzicht van het gebied sluiten bij mekaar aan. Het is belangrijk de onderdelen van de landschappen beter met elkaar te verbinden door missing links op te lossen.
- Fiets- en wandelnetwerken zorgen ervoor dat onbekende gebieden op een praktische manier bekend worden en creëren een band tussen de burger en het gebied.
- Trage wegen zorgen ervoor dat gebieden tot de mental map gaan behoren.

W5 | DEEL 2: UITWERKING VAN DE PRIORITEIT

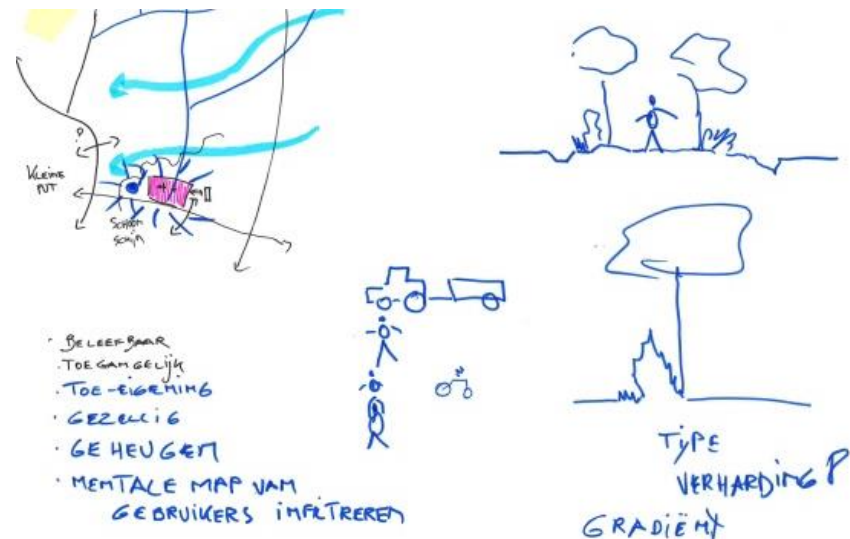
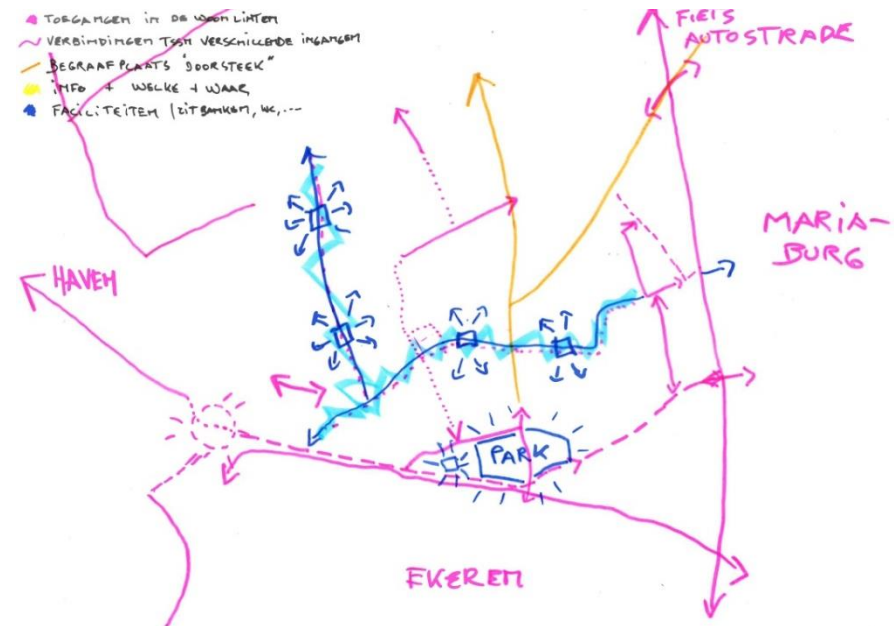
In deel 2 werd de prioriteit 'trage wegen' uitgewerkt met de hulp van een externe landschapsplanner Gert De Keyser. Er volgde een boeiend voorstel uit om het gebied ter hoogte van Leugenberg toegankelijk en doorwaadbaar te maken.

De belangrijkste **verbeterpunten** zijn:

- Een aantal nieuwe toegangen en trage verbindingen tussen deze ingangen.
- De begraafplaats doorsteekbaar en als een soort schakelplek naar het landschap.
- Voldoende info op enkele goed gekozen plekken.
- Faciliteiten (zitbanken, kijkwanden/peepshow,...) op specifieke plaatsen om van het landschap te genieten.
- Het zoeken naar synergie tussen traag netwerk, waterlopen en de agrarische functie: bundelen van paden met beken of grachten en subtiel creëren van toe-eigening (gradiënt tussen landbouw en recreant).
- Aandacht voor materialisatie (type verharding, profiel, randbeplantingen,...).

Naast dit voorstel werden door de deelnemers van deze workshop **bijkomende aandachtspunten** geformuleerd:

- Aandacht voor de bereikbaarheid van wandelgebieden met het openbaar vervoer (rondgang of bus mogelijk maken).
- Verbinden van grote open gebieden (bv. via dorpenweide tussen Noordelijke Heide, Zouten en Opstalvallei).
- Opletten voor verbodding (= een overdaad aan infoborden).
- Aandacht voor signalisatie: door een betere ingang worden gebieden ook bekender (bv. domein Herthoge).
- In landbouwgebied ook de economische logica respecteren.

CONCLUSIE | HOE GAAT STAD ANTWERPEN HIERMEE VERDER?

Omwillen van de beperkte tijd werd in de workshop slechts één van de drie strategieën uitgewerkt. De twee andere en de bijkomende aandachtspunten worden ook mee verwerkt in het groenplan.

Naast de feedback die verworven werd uit de twee participatiemomenten, worden in het finale groenplan ook de adviezen van de districtsraden, Gecoro, Adoma, randgemeenten, Provincie, Vlaanderen, Natuurpunt en anderen opgenomen. Op die manier hoopt de stad Antwerpen een doorsnede te hebben van alle betrokkenen